

Vážený pane ministře, dovoluji Vám opět přivítat ve funkci ministra. Jak vnímáte Vaš tehdejší nástup do funkce a Vaš nynější návrat do podobné situace? Myslíte si, že je justice v podobném stavu, jak se na to s odstupem času díváte? Jak vnímáte Vaš mandát? Máte totiž výhodu získání mimořádného času, kterou žádný jiný ministr před Vámi neměl.

Celá věc má samozřejmě několik poloh. První, kterou chci zmínit, je můj subjektivní pocit, musím říct, že je velmi zdravé, když měl člověk roční pauzu a nyní přichází znovu s možností vidět věci, které dělal, a u některých říci ano, jednalo se o pozitivní a správné rozhodnutí, u jiných říci, je skvělé, že mám druhou šanci dělat věci jiným způsobem. Což si myslím, že se málokomu podaří, a to vnímám jako největší výhodu. Za výhodu mého návratu na stejný resort považuji právě to, že má člověk druhou šanci dělat některé věci, o nichž měl třeba určité pochybnosti, jiným způsobem, to je ta největší deviza. Z hlediska chodu samotné justice, Vy to víte lépe než já, tam se něco mění v řádech pěti, možná deseti let, jedná se o velmi stabilní systém, což je dobře. Už dnes mohu říci, že některé reformní kroky, které jsme učinili, fungují velmi dobře, jedná se o doručování, některé věci v oblasti e-justice a nový trestní zákoník, exekuční zákony. Jejich správná funkce se projevuje tak, že se o nich nemluví. Další věc, která se podařila, je celková rekonstrukce obchodního rejstříku, kterou jsem prováděl ještě jako opoziční poslanec, od doby projití jeho novely se fakticky obchodní rejstřík v České republice neeší, protože s ním nejsou velké problémy. To je samozřejmě dobře. Mám-li vše shrnout, jedná se o pocit člověka, který jde opětovně do stejné řeky, a který se z toho, co se třeba ne úplně povedlo, chce poučit a pokusit se to dělat trochu jiným způsobem. Jen hlupák vstupuje podruhé do stejné řeky s těmi samými pocity, bez toho, že by se ze svého předchozího angažmá jakkoliv poučil.

Jaké priority ve vztahu k justici se snažíte prosadit do programového prohlášení vlády? Máte konkrétní body, kterými chcete veřejnost oslovit? Vláda a ministři jsou tady pro občany. V čem vidíte šanci a co se pokusíte s koaličními partnery dohodnout?

Považuji za klíčové pokračovat v emancipaci justičních institucí v České republice, a to zvláště v oblasti státního zastupitelství. Já vím, že to příliš nesouvisí s předmětem Vašeho zájmu, ale já, poučen z toho, jakou roli hrálo státní zastupitelství za Topolánkovy vlády ve spojitosti s některými kauzami, považuji zcela za klíčové využít i druhou šanci k tomu, aby se nám institucionálně a i personálně podařilo emancipovat české státní zastupitelství a učinit z něj opravdu nezávislého moderního státního žalobce, který bude stíhat jednotlivé kauzy bez jakýchkoliv podezření, že podléhá nějakému tlaku. Jedná se o klíčovou věc a rovněž také důvod, proč jsem na ministerstvo šel, když mi tento post byl znovu nabídnut. V jednu chvíli jsem uvažoval spíše o jiném resortu, v kterém se angažuji kromě vysokého školství, ale když už jsem dostal druhou šanci, tak bych považoval za jisté selhání, kdyby se mi v této oblasti nepodařilo podnikat klíčové kroky. Považuji také za důležité, aby se konečně dokončila po deseti letech transformace klíčových právních předpisů České republiky. Potom, co se nám podařilo prosadit nový trestní zákoník, chci, aby se v tomto volebním období podařilo prosadit i nový občanský zákoník, u kterého počítám i s klíčovými partnery, mezi něž řadím i Notářskou komoru ČR. Doufám, že ty čtyři roky využijeme k tomu, abychom zde kodifikovali nové moderní občanské právo.

Rád bych představil proces přijetí klíčových norem, jestliže byl učiněn takový kus práce v průběhu deseti let na přípravě občanského zákoníku a jeho kodifikaci. Počítáte, že bude připuštěna ještě další diskuse nad tímto klíčovým zákonem, který je důležitý pro všechny občany ČR a připustí se diskuse zejména mezi mladými? Já vím, že dané téma je pro laickou veřejnost příliš těžké, ale bylo by asi potřeba se, podle mého soudu těch mladých lidí ptát na to, v jakém prostředí chtějí žít, aby se nestalo pouze tématem akademiků, specialistů a právníků, protože tento klíčový zákon není pouze právní normou, ale ve skutečnosti odráží sociální citění.

Určitě, stejně jako v minulém volebním období, tak i v současném by měla být dána možnost široké veřejnosti se k tomuto kodexu vyjadřovat. Já nechci říkat, jestli by se mělo jednat speciálně o mladé nebo staré lidi, na tom nezáleží, ale obecně by měla mít veřejnost právo se k občanskému zákoníku vyjadřovat. Počítám s tímto prvkem v rámci legislativního procesu. Samozřejmě se také musíme dohodnout s koaličními partnery o tom, jak intenzivní a rychlý bude legislativní proces, zda vzhledem k tomu, že jsou dnes v koalici dva nové politické subjekty, bude celý proces začínat v zásadě od začátku, anebo zda přerušovaný legislativní proces z minulého volebního období bude v určité fázi znovu obnoven a už to, co bylo vypracováno, bude základem pro jeho pokračování. O tom se budeme teprve s koaličními partnery bavit, protože ve vztahu k danému zákonu je samozřejmě klíčová podpora všech tří politických stran.

Vím, že byla započata také příprava občanského soudního řádu, přesto se domnívám, že tyto dvě základní normy musí být kompatibilní, asi máte představu, že by bylo potřeba vytvořit nějaký pracovní tým, který bude znát návrh občanského zákoníku, nového kodexu, tak, aby byl schopen vytvořit k tomu adekvátní procesní normu.

Ano, to máte pravdu. Já nemohu slíbit, zda v jednom volebním období budeme schopni přijmout jak nové občanské právo hmotné, tak nové občanské právo procesní, nicméně práce na novém procesním předpisu je velmi důležitá. Platí to obecně o procesních předpisech. Dohodli jsme se s profesorem Šámalem na přípravě nového trestního řádu, který má být kompatibilní k novému trestnímu zákoníku a předpokládám, že stejně se budeme bavit o občanském soudním řádu. Jedná se o oblast, kterou jsme ještě za tu krátkou dobu, co jsem ve funkci, neprodiskutovali, to znamená, že ještě nemohu říci, jestli bude naší ambicí nějaká další novela a zachování našeho současného zákona nebo příprava nového procesního kodexu s tím, že v dalším období by se kodex procesní teprve schvaloval anebo jestli budeme schopni vše připravit i schválit v tomto volebním období. Na to Vám nemohu dneska odpovědět, ale určitě je to důležité téma.

Ve Vašem předchozím funkčním období jsme se potkávali nad tématem dědictví a toto téma jsme otevírali i z důvodu aktuálních potřeb občanů, aby se současný občanský zákoník v této pasáži ve dvou, třech ustanoveních změnil. Týká se to zřeknutí dědictví, dědické smlouvy, případně úpravy dědických skupin. Jedná se o jednoduchou změnu současného znění občanského zákoníku. Připouštíte, že by se taková změna mohla odehrát dříve, než se dotáhne do konce celý proces nového občanského zákoníku? Domnívám se, že ji veřejnost potřebuje a volá po ní a odkaz na to, že je vše zpracováno v novém občanském zákoníku, není vždy plně uspokojivou odpovědí.

Plně chápu, že u některých z témat, která mají co nejmenší koncepční charakter a o to více se dotýkají běžného života občanů, není možné čekat na nový občanský zákoník. V případě, že by byl nový zákoník přijat v tomto volebním období, tak by určitě existovala určitá lhůta, kdy zákon sice bude platný, ale nebude ještě účinný. Není důvod případně drobné změny, které však mohou mít velký dopad v životě občanů, odkládat a nechat naše občany několik let čekat, takže jsem připraven s Vaší komorou, pane prezidento, jednat i o drobných změnách, které bychom ještě implantovali do starého občanského zákoníku. Podmínkou těchto změn pro mne je, aby byly potom komparativní s tím, co je v novém zákoně, abychom nepřišli s nějakou jinou právní úpravou, která bude novelizovat starou úpravu, ale v novém kodexu bude zase obsaženo něco jiného. Klíčové je, aby to bylo srovnatelné. Mohu přislíbit, že se o dané témata budu zajímat a nebudu čekat v takových důležitých praktických věcech až na nový zákon.

Využijete služeb notářů tak, jak tomu bylo již v minulosti v dědictví, k obřemenění justice, tedy i k úsporám, kterých může justice dosáhnout použitím notářských služeb a zejména s akcentem na využití veřejných listin, kdy za tyto listiny nese prioritně odpovědnost stát, čímž občan má větší garance, že v případě nějakého pochybení mu bude škoda nahrazena? Notáři jsou připraveni o tom diskutovat a případně i sami nabízet ministerstvu nějaký prostor pro úspory. Dotkl jste se již v předchozí odpovědi obchodního zákoníku, obchodních rejstříků a je pravda, že je potřeba stále připomínat, že od roku 2000 jsme nezaznamenali na veřejnosti nějaké problémy s rychlostí a transparentností zápisu do obchodního rejstříku, což v minulosti bylo spojováno s různými kauzami, korupčními podezřeními apod. Já se domnívám, že i tato oblast by se dala posunout ještě o něco dál, pokud by se otevřela diskuse nad tím, kdo rejstřík povede, kdo ponese odpovědnost a zda není nadbytečné v dnešní době, po těchto zkušenostech s odstupem osmi let, odstranit de facto řízení, pokud se využije notářských zápisů. Řízení by nemuselo být v případě, že notář unese v plném rozsahu odpovědnost.

Jsou to samozřejmě věci, které jsou k diskusi. Já nepředpokládám, že by se v tomto volebním období měla měnit koncepce obchodního rejstříku. Připadá mi, že koncepce tak, jak je dnes postavena, nezpůsobuje velké problémy, ale samozřejmě je možné se o ni bavit. Nebráním se diskusi. V nějakém delším horizontu by mohl být obchodní rejstřík spravován soukromým subjektem, ale nevím, zda v této oblasti by bylo vhodné posilování významu veřejné listiny, byť jsem si velmi vědom Vaší práce a toho, jaký význam mají veřejné listiny z hlediska právní jistoty a právní stability společnosti. Na druhou stranu mi připadá to, že občanovi je dána možnost, buď aby ukončil veřejnou listinu nebo aby si v delších časových horizontech nechával úkon kontrolovat státním orgánem, jako korektní řešení. Nechci vnucovat návrh, aby byl každý povinen určitý úkon činit jako veřejnou listinu. Byl bych rád, kdyby každý občan to tak dělal, ale jedná se o zúžení práv občana, je to k diskusi, určitě toto téma vítám.

V jiných agendách, například v oblasti rodinného práva, kde jsme zaznamenali v zahraničí takové činnosti, jako jsou například nesporně rozvody, které u soudu jsou de facto v jistém zájmu. My jsme o tom diskutovali se soudcovskou unií a ta čeká na to, jestli bude zájem politický, politická objednávka, čili tady by byly možné určité úspory v oblasti justice.

Já souhlasím. Občan má právo se rozhodnout, jestli se dohodne, zaplatí služby notáře a vyřeší to rychle nebo má možnost říci, že si počká, zvláště tam, kde není možnost dohody, aby to za něj fakticky vyřešil stát, ale má právo volby. Chci to rychle a zaplatím si to nebo z různých důvodů nechci zaplatit, nechci to rychle, pak si počkám na stát, ten to za mě nějak vyřeší, například rozsudkem. V tomto směru vše, co říkáte, já vítám a určitě jsem připraven se bavit o tom, jak posílit význam veřejných listin a notáře v oblasti rodinného práva. Přijdete-li s jakýmikoliv nápady, budu za ně rád, protože filozofie této

vlády opravdu je výrazně snížit agendu české justice, protože nám každý rok roste agenda o deset, patnáct procent případů. Musíme nastolit otázku, jestli všechno, co dnes soudy dělají, počínaje exekucemi, potom některé věci z rodinného práva atd., dělat mají. Každý nápad v této oblasti je vítán.

Na to bych chtěl navázat. Ve Stockholmském programu byla jednou z priorit otázka řešení tzv. handicapovaných nebo potřebných osob. V českém právu, domnívám se, v této oblasti příliš mnoho učiněno nebylo. Jedná se o evropské téma. My se s ním setkáváme u všech zahraničních kolegů a dá se říci, že všechny země, které nás obklopují, již tuto otázku nějak řešily. Jsou zde dvě paralely, buď osoba, u níž se předpokládá ztráta způsobilosti z průběhu zdravotního stavu, který se bohužel jenom zhoršuje, si určí osobu, která bude jeho zájmy chránit jako opatrovník, v čemž sleduji další možnost odbřemenění justice, případně tzv. preventivní plnou moc, kdy osoba, která očekává ztrátu způsobilosti, už předem učiní tuto plnou moc ve formě notářského zápisu. V obou případech se jedná o centrální registr, aby bylo možné u soudu nahlédnout do registru a ustanovit osobu, kterou si člověk sám v době psychické způsobilosti, pohody, určil, protože velkou zátěží soudů je právě odvolávání těchto osob a mnohdy se koncentruje mnoho případů těchto osob na jednoho zaměstnance obecního úřadu, který bohužel má zkumulovanou funkci opatrovníka a těžko ji může skutečně plnit.

Víte, že jsme o opatrovníkovi spolu dříve mluvili, velmi tyto podněty vítám a prosím Notářskou komoru, abychom si sedli nad případným seznamem možností a variant, kde ona cítí, že by mohla být role notáře, která by tím odbřemenila české justici. Považuji za logické, že notáři chtějí mít svou agendu, to je přirozené a správné a my zase budeme rádi, že se části agendy zbavíme. Je to ku prospěchu občanů, protože to povede k efektivnější a rychlejší službě, kterou tyto instituce poskytují občanům. Dejme si schůzku nad konkrétním seznamem a pobavme se, jak to legislativně napíšeme.

Pokud ovšem mluvíme o nějakých předpokládaných kompetencích, jak vnímáte vztah k notářství v současné době?

Já jsem se k tomu vyjadřoval mnohokrát, považuji notáře za mimořádně důležitou složku struktury právnických a justičních orgánů, pokud to mám říct takto obecně. Na rozdíl od jiných politiků si uvědomuji jejich nenahraditelnost. Jsem velmi citlivý a alergický na to, když se občas zaměňuje, co má dělat advokát, co notář a co je náplní exekutora, bohužel jsme toho často svědky na půdě parlamentu, a to i u lidí, kteří mají právnícké vzdělání. Považuji za zcela klíčové, aby měli právě notáři výlučné právo vytvářet veřejné listiny a tím přispívat ke stabilizaci vztahů ve společnosti. Myslím, že je to nezastupitelné, důležité a jak jste sám naznačil, může to hrát velkou roli při odbřemenování české justice. Mnoho vztahů lze stabilizovat vaší veřejnou listinou a nemusíme čekat na rozsudek, takto tu filozofii já vnímám.

Domnívám se, že bychom měli být schopni rozhlížet se kolem sebe, jak se využívá notářství v zahraničí. Myslím, že tam je vhodné hledat inspiraci, ostatně problematika notářství má i evropský rozměr. Jak vnímáte problematiku notářství ve smyslu EU, konkrétně mám na mysli otázku, která se aktivně vyskytuje, oběh a uznávání evropských listin nebo evropské dědické osvědčení. Jedná se o určité nástroje, které by nám mohly v rámci Evropy velmi pomoci, aby se odstranila přílišná byrokracie a přílišné zatížení státních orgánů.

Já ne vždy souhlasím s některými instrumenty evropského práva, které se na první pohled tváří, že povedou k efektivnímu právnímu styku mezi jednotlivými členskými zeměmi a často se pak v praxi ukazuje, že se jednalo o experimenty, které v praxi nefungují. Například proto, že výkonnost některých národních justičních soustav je velmi odlišná. Jinak funguje justiční soustava některých balkánských zemí, byť jsou členové EU, a jinak například německá justiční soustava. Nechci se nikoho dotknout a doufám, že to nikdo nebude vnímat osobně. U některých instrumentů necítím jasně přidanou hodnotu, ale pak jsou oblasti práva, kde, ač jsem příznivec národních právních systémů, tak jasně cítím, že případná celoevropská právní úprava má výrazný smysl pro občana kterékoliv evropské země. Zvláště v oblasti dědictví, kdy je zřejmé, že roste počet rodin, které jsou složené z různých občanů EU, kdy občan jednoho státu EU má většinu majetku na území jiného státu EU, nebo kdy je zřejmé, že rodinné a dědické záležitosti jsou natolik složité, že je nelze řešit pouze právní úpravou jedné z členských zemí. Vzniká obrovské množství problémů a komplikací při určování, podle kterého národního právního systému se potom případ rozhoduje. Já jsem pro to, aby se Evropa pokusila o určitou unifikaci ve všech těch instrumentech, které jste mi naznačoval, protože mám pocit, že to má pro občana jistou přidanou hodnotu, má to smysl, protože právo bude reflektovat změnu v životním stylu občanů Evropy. Dnes je to, že má Němec byt v Itálii, dá se říct běžnou věcí, před 50 lety tomu bylo jinak, tedy právo to musí reflektovat.

K tomu rád dodávám pro Vás, pane ministře, a případně pro naše čtenáře a veřejnost, i když se to na stránkách časopisu Ad Notam už objevilo, informaci, že Rada notářství zemí EU ve spolupráci s evropskou komisí, zrealizovala jeden, podle mého soudu velmi užitečný projekt, a to je informace o dědickém právu a dědickém řízení v jednotlivých členských zemích EU, která je k dohledání na webových stránkách www.successions.eu, kde se ve všech jazycích dočtete o úpravě všech zemí EU, včetně Chorvatska, které zatím stojí mimo EU. Řekl bych, že se jedná o takový zcela konkrétní výsledek dlouholetého úsilí a pochopitelně jsme rádi, že jsme se na tom mohli podílet a byl bych rád, kdyby se tato informace mezi veřejnost dostala,

možná také pomocí ministerstva spravedlnosti, protože patří do evropské justiční sítě. Do této sítě jsou notáři ostatně zapojeni tzv. evropskou notářskou sítí, vyměňují si informace, zejména v oblasti dědictví nebo i v oblasti převodu nemovitostí, obchodního práva. Jsem rád, že tato evropská dimenze veřejnosti už dnes zcela konkrétně pomáhá. Jak se díváte na ještě jednu velmi citlivou otázku z hlediska evropského postavení notářů, je to otázka státní příslušnosti. Dnes se řeší v několika soudních sporech na evropské úrovni, že národní úprava obsahuje omezení, že pouze občan toho daného státu může být notářem a to bývá obvykle zdůvodňováno právě tím, že na notáře je přenesena část státní suverenity, tedy je logické, že zřejmě by mělo jít o osobu, která je příslušníkem tohoto státu, nikoliv nikdo jiný. Máte podobný názor, zabýval jste se touto otázkou? Jak se na to díváte?

Přiznám se, že tuto problematiku jsem ještě neřešil, jste první, kdo mi o tom říká. Bude třeba uplatňovat trochu jiný pohled u občana EU a u občana třetí země. To si myslím, že je důležité. Já se přiznám, že nejsem až tak příznivcem, aby neobčan daného státu měl oprávnění vykonávat část vrchnostenské pravomoci daného státu, jak jste sám řekl, to není komerční povolání, byť to tak může pro laika vypadat. Je to zcela něco odlišného, je to jedna z odnoží, která deleguje svoji moc na tento úřad. Měli bychom být opatrní, ale nemohu vyloučit, že třeba časem, až zde bude za mnoho let jednotný evropský občanský zákoník, dojdeme i k jednotnému evropskému dědickému právu. Nic nebude bránit tomu, aby byla možnost pro občana z jiného státu EU vykonávat funkci notáře třeba sousední země. Ale myslím si, že jde o dalekou budoucnost, nemám žádné informace, že by se k tomu směřovalo.

Mohu Vás v tomto smyslu doplnit, že Notářská komora připravuje pro ministerstvo spravedlnosti podklady pro obhajobu Vašeho názoru, který jste právě teď vyslovil, a že to bylo vnímáno velmi pozitivně. Já chci poděkovat touto formou ministerstvu spravedlnosti za spolupráci s Notářskou komorou a podporu těchto zcela logických názorů. Zejména čeští notáři mají velmi silnou vazbu ke státu právě prostřednictvím jejich komisiátů, kde poslední novelou platnou od 1. 7. 2009 došlo k ještě výraznějšímu propojení a posílení vztahu mezi notářem a státem. Domnívám se, že bychom měli v tomto směru dále diskutovat a informovat se o vývoji této kauzy na evropském poli, aby ministerstvo spravedlnosti bylo připraveno reagovat. Na závěr našeho rozhovoru, kterého si nesmírně vážím, se vracím k Vašemu pohledu na notářství z hlediska spokojenosti spolupráce mezi ministerstvem a Notářskou komorou, zda vidíte někde nějaké rezervy, možnosti nebo požadavky, jestli máte nějakou představu, protože já bych samozřejmě byl velmi rád, aby spolupráce byla k oboustranné spokojenosti a výsledkem byla spokojenost našich účastníků, ať už řízení nebo jako klientů v listinné agendě. Máte k nám nějaké připomínky, nějaké představy o tom, jak by spolupráce mezi ministerstvem a Notářskou komorou měla probíhat?

Já jsem si vždycky vážil velmi dobrého vztahu mezi Ministerstvem spravedlnosti ČR a Notářskou komorou. Myslím, že to byl ukázkový případ, jak stavovská profesní organizace může spolupracovat se státem a budu velmi rád, když navážeme. Nenaznačuji tím, že by bylo třeba činit jakoukoliv změnu, naopak zachovejme formu, noblesu, kterou jsme spolupráci dávali, naopak na ni navažme. Myslím, že je to v přímé kontradikci s tím, jaké probíhaly boje kolem exekutorské komory, v době, kdy jsem byl ministrem. Já budu velmi vděčný, když nám Notářská komora bude ochotna pomoci právě s tím tzv. odbřemenováním české justice, tzn. s přenesením určitých agend do oblasti veřejných listin, protože jsem přesvědčený, že právě to, že v určitých oblastech může být substitute místo rozsudku klíčem pro odbřemenění agendy, a to nenásilnou a pro občana pozitivní formou. Občan má volbu, nikoliv povinnost, co může a nemůže. Dostane variantu, jak svůj potenciální spor vyřešit, například tím, že uzavře veřejnou listinu. My chceme zavést mediaci, ale přiznám se, že nečekáme velké odbřemenění. Roli notářů jako takovou považuji za velmi důležitou a vy byste mohli některé agendy přenést z oblasti justice. Je to velká výzva a velká šance vytvořit společný projekt, který je přínosný pro notáře ziskem agendy a přínosný pro stát, protože se mu odbřemení. Jedná se o pozitivní věc, všichni můžou být spokojeni, občan, vy a samozřejmě stát.

Dotkl jste se mediace, myslím, že je to skutečně důležité téma. Já mám informace ze Slovenska, že tam se připravuje rovněž právní úprava, která dokonce automaticky počítá s tím, že jednou z notářských činností bude i mediační činnost, nikoliv, že by to bylo v samostatném zákoně o mediaci.

To by bylo báječné, kdybyste našli způsob, jak se podílet na mediaci, aniž by to pro stát bylo další finanční zatížení. Přiznám se, že mediace je Achillova pata resortu, několikrát byl návrh napsán a vrácen z legislativní rady a pořád hledáme řešení, které by stát samozřejmě nejméně finančně zatížilo. Zatím se nám je nepodařilo najít, protože mám pochyby o tom, zda varianty, které jsou finančně nenáročné, budou efektivní. Jedná se o další téma, o kterém můžeme jednat.

Dalším obdobným tématem, nikoliv však úsporou pro resort ministerstva spravedlnosti, je resort, pod který spadá katastr. Důležitý je zápis, u notářských zápisů, jako veřejných listin, kdy by byly zapisovány listiny bez řízení. Domníváme se také, že už jsme udělali v této oblasti velmi vstřícný krok ve vztahu ke katastru, čili k Českému úřadu zeměměřičskému a katastrálnímu, kde právě nyní se dokončuje technická stránka věci, a to přímé zápisy do katastru nemovitostí v oblasti

dědictví. Nedomnívám se tedy, že je důvod, aby na notáře bylo nahlíženo z dědické agendy jinak, než je nahlíženo na notáře, který sepisuje veřejnou listinu ohledně převodu nemovitosti nebo věcných práv k nemovitostem, jež se zapisují do katastru nemovitostí. Jsem rád, že o této věci vedeme dialog s panem předsedou Večeřem a že se budeme snažit o to, abychom našli nějaké vhodné řešení. Rádi budeme diskutovat i s Vámi, pane ministře, rádi bychom měli Vaši podporu.

Určitě je to téma, o kterém s Vámi rád budu diskutovat, protože souvisí s občanským zákoníkem.

Co byste chtěl vzkázat čtenářům našeho časopisu, máte představu, co by si od Vás mohli v tuto chvíli a při této příležitosti poslechnout?

Nenapadá mne žádné vzletné poselství, protože tím, že jsem v resortu spravedlnosti již podruhé a jsem potřetí jmenován ministrem spravedlnosti, tak to беру tentokrát mnohem méně fatálně. Nechci dávat vzletná, silná slova na závěr. Já mohu slíbit, že budu přistupovat k resortu stejně jako v minulém volebním období, tzn. s maximální mírou zodpovědnosti a snahou, aby bylo odvedeno kus dobré práce a uzavřu to slovy, že budu velmi vděčný, a velmi naléhavě o to prosím, abyste mne v tom nenechali samotného, abyste mi pomohli, protože víte sami, že reforma bez odborného zázemí a podpory odborných právnických kruhů se zásadně nemůže nikdy podařit. To je moje prosba na závěr.